

Rtyň nad Bílinou

Kraj: Ústecký

Správní obvod: Teplice

Nadmořská výška: 190 m n. m.

Počet obyvatel: 826

Adresa URL: mesta.obce.cz/rtyne

Okres: Teplice

GPS souřadnice: 50.603524N, 13.908706E

První pís. zmínka: 1333 (691 let)

PSČ: 417 62

Historie obce Rtyň nad Bílinou

První písemné doklady o obci pocházejí z roku 1333, kdy v pramenech vystupuje jako majetek Kreslena ze Rtyně. Později ji držely rody Cejnů a Chrtů ze Rtyně. Obec si po celé období předhusitské udržela charakter zemanské vsi. Od roku 1394 je rovněž doloženo její manství k Rýznburku. Vzhledem k tomu, že zde byla již v roce 1383 doložena existence farního kostela, vyskytovalo se jméno Rtyně často už ve 14. století v řadě pramenů církevní provenience. Novou epochu začíná Rtyň na samém počátku století patnáctého, kdy se hlavní dění přesunulo z vesnice k těsně přiléhající hůrce Chotyni, kde byla postavena pevnost. Řada autorů různých vlastivědných pojednání hovoří o zbytcích stavby na Chotyni jako o pozůstatcích hradu Paradies, který zde měl být počátkem 15. století postaven a roku 1426 dobyt a pobořen husity. Hrad, který se měl stát rájem a střežit vstup do údolí řeky Bíliny směrem k Teplicím, však podle bájí neměl dlouhé trvání. V roce 1426 jej dobyli a pobořili husité, kteří patřili k nepřátelům všech německých osadníků v našem pohraničí. O tom zda stavba roku 1402 skutečně vznikla a jestli byla zničena za husitských válek, neexistují v pramenech žádné zmínky. Báje vypráví, že na místě poničeného hradu vznikl později klášter sv. Kateřiny. Ještě prý pak v 18. století byly na kopci dobře patrné zbytky dřívějších staveb. Základy kamenných šestibokých věží se tehdy přičítaly hradu Paradies a ostatní rozsáhlé zbytky zdiva a rozvalin zase základům pozdějšího kláštera. Žel, je to jen „pohádka“, a s historickou pravdou nemá nic společného, snad jen to, že v 15. století, tedy po dobytí pevnosti, vznikla na temeni vrchu další stavba. Byla to tvrz Stoličky, která se připomíná poprvé v souvislosti se jménem Volfa Kuplíře Duchcovského ze Sulevic, od něhož je koupil spolu s Malhosticemi Václav Kašperský z Vřesovic ještě před rokem 1515. Název Stoličky se naposledy vyskytl v pramenech roku 1584. Šestnácté století až do třicetileté války patří společně s první pol. století dvacátého mezi ta období, kdy Rtyň dosáhla svého největšího rozkvětu a prosperity. Historické prameny dokazují, že Rtyň byla v této etapě městečkem u tvrze v nedalekých Malhosticích, které disponovalo právem trhu. V devatenáctém století zaznamenáváme i u Rtyně dynamický ekonomický rozvoj, jehož vnějším projevem se stal nárůst počtu obyvatel, tudíž i domů. Příčiny tohoto nárůstu obyvatelstva můžeme hledat v několika oblastech. Jednalo se o celkový rozmach hornictví v Podkrušnohoří. Dalším důvodem byla i příhodná poloha obce nedaleko okresního města Teplice, což o všem vytvářelo větší množství pracovních příležitostí pro místní obyvatele, dosud ryze zemědělské obce Rtyň. K rozvoji obce významnou měrou přispěla i stavba železnice Ústí nad Labem-Bílina, otevřená v roce 1874, která ves spojila s dalšími průmyslovými centry. Příмым důsledkem růstu počtu obyvatel bylo i zvýšení množství řemeslníků ve Rtyni. (v roce 1890 to bylo celkem 20 řemeslníků a živnostníků, mezi nimiž nalezneme kupce, hostinské, řezníka, mlynáře, kováře, klempíře. Nedílnou součástí života

Rtyně tvořila i zdejší škola. Její tradice sahala až do poloviny 17. století. Tehdy zakoupil zdejší kostel pro školu dům. O jejích dalších osudech není známo. Dochovaná kronika obce klade její založení do období počátku vlády Marie Terezie a opravu její budovy do roku 1827. V roce 1837 měla rtyňská škola 88 školou povinných dětí.

24. října 1897 byl vysvěcen nový obecní hřbitov u cesty směr Suché.

